

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Alcem la mirada cap als que pateixen

Acabem avui les reflexions que hem anat fent a partir de les paraules del papa Lleó en el seu viatge apostòlic a les nostres terres, i posem en relleu el que ens ha dit, el seu magisteri, per tant, envers els més necessitats. Des del seu discurs en el Congrés dels Diputats, en el que posà l'accent en la defensa de la dignitat de la persona humana i del valor de la vida des de la seva concepció fins a la seva fi natural, el seu missatge ens ha dut a mirar el Senyor tot mirant a la vegada els nostres germans. El seu gest de llençar una corona de flors a l'oceà en record de tantes persones que han perdut la vida fent una terrible travessia queda també en el nostre record col·lectiu.

Lleó XIV ens ha parlat de les actituds que com a cristians hem de tenir envers els germans més necessitats. Al Centre CEDIA de Madrid ens recordà que cal escoltar-nos els uns als altres per tal d'afrontar els reptes que se'ns presenten «sense ignorar la complexitat de les situacions, sense deixar de banda les exigències de la caritat i la justícia». Les seves paraules emanaven d'un cor amarat de la caritat de Crist tal com es mostra en els textos evangèlics que a cada lloc va comentar. Si la mirada de Déu acompanya la vida de cada persona, la mirada dels homes també hi ha de ser en totes aquestes realitats, especialment les més dures. Perquè com va dir al centre peniten-

ciari de Can Briens: «Déu t'estima com ets, però et somia millor».

Va tenir també paraules de denúncia davant el drama que pateixen moltes persones, el drama migratori que el Papa ens recordà des de Las Palmas de Gran Canaria i que ha de moure a un veritable examen de consciència a les nacions d'origen i als països de trànsit i d'acollida. Denuncià amb fermesa les xarxes criminals, i també les actituds de persones que refusen o criminalitzen aquells que venen de lluny. Ens recordà que d'una manera o altra tots som migrants, pelegrins cap a la Casa del Pare.

Finalment, renovant el compromís de l'Església i els cristians envers els col·lectius més desfavorits ens recordà a l'església de Sant Agustí, a Barcelona, que «la caritat evangèlica, fundada en Jesucrist i alimentada pel seu amor, dona forma i identitat a la vida personal i comunitària de tot cristià». Ens convidà a ser testimonis creïbles de l'esperança cristiana precisament a través del servei als que viuen en condicions de precarietat, en la marginació o enmig de tota mena de fragilitat. I per fer això va fer una crida a la conversió a través de la nostra mirada, ja que els migrants o els pobres no són una categoria o una xifra, i la misericòrdia ha de començar amb gestos petits i de proximitat. Ells són membres de la nostra família com ens recordà també des de Las Palmas de Gran Canaria, «l'acollida del migrant no pot ser quelcom secundari ni delegat únicament a alguns voluntaris». És tasca i missió de tota la comunitat cristiana.

Que la nostra mirada envers els germans ens acosti cada vegada més a la mirada de Déu, perquè alçant la vista cap a Ell, sapiguem mirar com ell tots els nostres germans, totes les situacions de patiment que hi ha en el nostre món.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Batxiller en Litúrgia

JORDI FONT PLANA

L'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis* imparteix una formació bàsica en litúrgia, el Batxiller, en el qual —durant tres cursos— es treballa la relació Bíblia-Litúrgia, la de Teologia-Litúrgia i la Mistagogia i espiritualitat, que emanen de la teologia de la litúrgia, i la teologia de l'Eucaristia, dels Sagraments. El Dr. Jordi Font és el vicepresident de l'Institut.

Al Batxillerat en Litúrgia hi pot accedir tothom, encara que no es tingui una formació prèvia?

Sí, es pot cursar malgrat no tenir el Grau de Teologia. I si fas el Batxiller en Teologia després es pot continuar amb la llicenciatura —el màster—. També es pot estudiar per tenir una formació bàsica que et permeti poder viure la litúrgia i la vida cristiana amb un cert coneixement. És important que el facin les persones que exerceixen algun ministeri en les celebracions: lectors, acòlits, equips de litúrgia, cantors, músics...

Hi ha un interès creixent per la litúrgia?

Sí. I hi ha dos factors que marquen. Un és aquesta sensibilitat de la gent jove que busca espais de reflexió, de silenci, i que troben en la litúrgia tot aquest aspecte de misteri que els apropa més cap a Déu —i, per suposat, també al misteri de l'home—. D'altra banda, també ens trobem davant d'una societat molt accelerada i, per tant, en recerca de sentit als canvis ràpids; i la litúrgia permet donar sentit a allò que va massa ràpid.

La litúrgia ben celebrada ajuda a obrir-te al transcendent?

I tant! Ben celebrada, que vol dir que en certa manera està oberta al Misteri que trobem en els mateixos textos litúrgics i en els ritus. Per tant, jo recordaria el terme que Benet XVI —com a cardenal Ratzinger— ja va utilitzar: *l'ars celebrandi*, i va recuperar com aquesta manera de celebrar l'art de les arts, que és la manera de celebrar amb dignitat, i allò que en diuen amb una certa bondat, veritat i, també, bellesa.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

La creu que es converteix en alegria

En una habitació d'hospital, un jove de tot just vint anys rebia els seus amics amb un somriure serè. El dolor hi era present, les proves mèdiques se succeïen i el futur semblava curt. Tanmateix, qui entrava en aquella habitació en sortia sorprès: no hi trobava tristesa, sinó pau. Aquell noi parlava de Déu amb naturalitat i repetia una frase que quedava gravada al cor: «La creu és la meua alegria, no la meua pena». Aquest jove era fra Pablo Maria de la Cruz.

En Pablo, el petit de cinc germans, havia crescut en una família cristiana senzilla. Era un noi normal: amb amics, estudis, aficions i somnis. Tot va canviar quan li van diagnosticar un sarcoma d'Ewing. Va començar aleshores un llarg camí d'hospitals, tractaments i recaigudes. Però, al mateix temps, també va començar un camí interior. El sofriment, lluny de tancar-lo en si mateix, el va obrir a una relació més profunda amb Déu.

Durant aquells anys va descobrir la seva vocació al Carmel. I va prendre una decisió que va commoure molta gent: va voler professar com a carmelita tot i saber que la seva vida podia ser breu. Va fer els vots al convent de

Sant Andreu, a Salamanca, poques setmanes abans de morir, el 15 de juliol de 2023, amb només 21 anys. La seva entrega va ser total. No va buscar fugir de la creu, sinó abraçar-la amb fe.

La seva història ha quedat recollida en el documental *La cruz es mi alegría, no mi pena*, on familiars i amics expliquen com aquell jove va transformar el sofriment en una ocasió d'amor. Les seves pròpies paraules resumeixen la seva experiència espiritual: «Pel sofriment en la malaltia em vaig trobar amb Déu, per la mort en la malaltia me n'aniré amb Ell». No era una frase apresa, sinó l'expressió d'una vida viscuda amb confiança.

El testimoni de fra Pablo ens recorda una cosa essencial: la creu forma part de la vida de tothom. Pot ser una malaltia, una dificultat familiar, la solitud o la incertesa davant del futur. Però la fe cristiana no ens promet una vida sense dolor, sinó una presència que dona sentit al sofriment. Quan Crist entra en la nostra història, fins i tot el dolor pot convertir-se en camí d'esperança.

Perquè, tal com va aprendre fra Pablo, quan la creu es viu amb fe, deixa de ser només un pes... i pot arribar a convertir-se en alegria.

MANS UNIDES

Més de 500 projectes i gairebé 7.000 voluntaris per transformar el món

SILVIA CAPARRÓS DE OLMEDO

Presidenta-delegada de Mans Unides Barcelona

En la Memòria 2025 de Mans Unides, hem pogut constatar que any rere any creix la nostra base de voluntariat i són cada vegada més les persones joves que decideixen comprometre's amb la transformació social.

En un context marcat per la polarització, la deshumanització, les creixents desigualtats i una reducció de més del 23% de l'ajuda oficial al desenvolupament, segons dades de l'OCDE, a Mans Unides continuem desenvolupant la nostra missió amb convicció, esperança i optimisme.

Durant el 2025, la nostra entitat va impulsar un total de 531 nous projectes de desenvolupament arreu del planeta, amb una inversió superior als 41 milions d'euros.

A més a més, vam continuar acompanyant projectes d'anys anteriors, elevant a més d'un milió el nombre total de persones beneficiàries de les nostres iniciatives a l'Àsia, l'Àfrica i l'Amèrica Llatina.

A escala estatal, Mans Unides continua essent l'entitat social amb el nombre més gran de persones voluntàries, fregant gairebé les 7.000 a tota Espanya.

Des d'aquestes línies, vull donar gràcies a tots el que fan realitat la nostra tasca. Especialment ara, amb una realitat mundial convulsa, on el suport solidari de socis, col·laboradores i aliats, fa possible que continuem treballant per un món més just, incliusiu i digne, especialment en els territoris del Sud Global.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jr 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-19.20.21 / Mt 13,31-35]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr, fund. Institució Teresiana.

29. □ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i dr. de l'Església; màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936); sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Divendres [Jr 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i dr. de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21]. Sant Eusebi de Vercelli (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Preguem perquè a les grans ciutats, sovint marcades per l'anonimat i la solitud, trobem noves maneres d'anunciar l'Evangeli, descobrint camins creatius per construir comunitat.

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 3,5,7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-m'ho què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, ¿qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?»

Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

Salmo responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruxir de dents.

¿Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 3,5,7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídemelo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atenderá la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».

COMENTARI

El tresor amagat

Paràbola del tresor amagat (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

«Senyor, Déu meu... Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar» (1Re 3,5). És l'oració senzilla i sàvia del jove rei Salomó. A la capella de la casa dels Dominics de Caleruega (Burgos) tenen una imatge de la Mare de Déu amb unes orelles molt grans. L'anomenen la «Verge de l'escolta». Amb Maria i com ella, ens cal escoltar la Paraula de Déu i la veu dels nostres germans. Això ens situa davant les paràboles de l'Evangeli d'avui: el tresor amagat, les perles fines i la xarxa que arreplega de tot (Mt 13,44-52).

Tots cerquem el gran tresor de la felicitat. Però la felicitat no es troba en les coses materials, sinó en la pau del cor, la compassió, la misericòrdia i l'alegria de la generositat. Déu és el tresor; Déu és la felicitat. Sant Agustí ho expressa molt bé: «Ens heu fet, Senyor, per a Vós i el nostre cor només troba repòs en Vós» (*Confessions*, I,1). I també: «Tot, en el fons, consisteix a deixar de voler el que hom vol i començar a voler el que Déu vol» (*Confessions*, IX,1,1).

Podríem continuar la reflexió sobre les paràboles d'avui en dues direccions: la del sentit cristià de tantes ruptures i renúncies i la de la vàlua de les realitats terrenes. Però és millor prendre una tercera via, que és la que sosté les dues anteriors: la del terme cap al qual s'encaminen tant la renúncia com l'ús dels béns temporals. Aquesta meta només pot ser Déu, tal com les paràboles d'avui ens suggereixen quan intenten definir el Regne del cel. Aleshores sí que podem entendre que Déu, l'Absolut, mereix respostes absolutes, i comencem a endevinar per què el Regne de Déu és capaç de suscitar un entusiasme difícil d'explicar.

Aquesta il·lusió és fruit de la fe. Les paràboles del tresor i de la perla conviden a descobrir el veritable tresor, a desprendre's de tot per ell i a experimentar el goig de posseir-lo. Són paràboles de conversió. La de la xarxa —com la del jull de diumenge passat— mostra que el bé i el mal conviuen fins a la fi, que espera aquells que no donen fruit. L'Església, el cristià, no escull, sinó que acull tothom. La selecció la fa Déu.

El cor humà bateja amb intermitències i és capaç de contenir joies de tota mena: des de la vellura del pecat fins a la juvenesa de la disponibilitat al voler de Déu. El cor humà és així de complex. Però, tal com els mestres de la Llei podien integrar en el tresor del judaisme la novetat radical que els portava Jesús, també nosaltres no ens hem d'avergonyir del que hem estat ni del que som, perquè Déu ho assumeixi tot en la seva obra redemptora.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dies 25-29 de juliol. Campament de joves *Be Choosen* organitzat per la Delegació de Joventut a Bellver de Cerdanya.

Divendres 31 de juliol, a les 13 h. El bisbe Salvador visita el Centre Borja amb motiu de la festa de Sant Ignasi de Loiola.

Dies 31 de juliol-4 d'agost. Peregrinatge de joves *Be Light* organitzat per la Delegació de Joventut al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes, a França.

Dies 21-23 d'agost. Convivència de famílies organitzada per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar.

Notícies

Trobada de consells pastorals parroquials de l'arxiprestat de Montbui-Puiggraciós. Les parròquies de Montbui-Puiggraciós van celebrar, el 4 de juliol, una trobada dels seus consells pastorals amb un matí de reflexió i convivència a Santa Eulàlia de

Ronçana. La jornada ha inclòs una taula rodona sobre el moment actual de les comunitats i la crida a la renovació i la sinodalitat. Els participants van treballar en grups per avançar en la coordinació i la implicació dels laics, valorant molt positivament la realització d'aquesta trobada.

Nova llar al Programa d'Habitatge de Càritas. Càritas Diocesana de Terrassa ha beneït un nou pis a Sabadell el divendres 10 de juliol que s'incorpora al seu Programa d'Habitatge per a persones en situació de vulnerabilitat. Aquest recurs vol garantir una llar digna i segura, i forma part de l'aposta de Càritas per l'acompanyament integral i l'autonomia de les persones. L'ampliació del programa

mostra el compromís de la diòcesi amb el dret a l'habitatge i la inclusió social.

Aquest estiu, continuem al teu costat. Càritas continua ajudant persones i famílies que ho passen malament, també a l'estiu.

Alça la mirada:

- Fes-te **voluntari/ària**
- Fes-te **soci/sòcia**
- Fes un **donatiu**

Més informació o ajuda: a la teva parròquia o a www.caritasdtr.org.

XIV Jornades Transmet sobre món digital. Del 13 al 15 de novembre de 2026 celebrarem les XIV Jornades Transmet, amb el lema «Transmetre el que creiem en el món digital. Clarobscur». La trobada comptarà amb una conferència del Dr. Francesc

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

Torralba, tallers i pregària, inspirats en el missatge del papa Lleó XIV sobre el món digital com a «nou continent per evangelitzar». Inscripcions obertes mitjançant el codi QR del cartell oficial.

Horari d'estiu del Bisbat

Durant el mes d'agost el Bisbat estarà obert els dimecres 5, 12, 19 i 26 d'agost de 10 a 13 h, i el despatx a Sant Esteve de Granollers els dilluns 3, 19, 17, 24 i 31 d'agost de 19 a 20 h.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Levantamos la mirada hacia los que sufren

Acabamos hoy las reflexiones que hemos ido haciendo a partir de las palabras del papa León en su viaje apostólico a nuestras tierras, y ponemos de relieve lo que nos ha dicho, su magisterio, por tanto, respecto a los más necesitados. Desde su discurso en el Congreso de los Diputados, en el que hizo hincapié en la defensa de la dignidad de la persona humana y del valor de la vida desde su concepción hasta su fin natural, su mensaje nos ha llevado a mirar al Señor mirando a la vez a nuestros hermanos. Su gesto de lanzar una corona de flores en el océano en recuerdo de tantas personas que han perdido la vida haciendo una terrible travesía queda también en nuestro recuerdo colectivo.

León XIV nos ha hablado de las actitudes que como cristianos debemos tener hacia los hermanos más necesitados. En el Centro CEDIA de Madrid nos recordó que debemos escucharnos unos a otros para afrontar los retos que se nos presentan «sin ignorar la complejidad de las situaciones, sin dejar de lado las exigencias de la caridad y la justicia». Sus palabras emanaban

de un corazón empapado de la caridad de Cristo, tal y como se muestra en los textos evangélicos que en cada lugar comentó. Si la mirada de Dios acompaña la vida de cada persona, la mirada de los hombres también debe estar en todas estas realidades, especialmente las más duras. Porque como dijo en el centro penitenciario de Can Brians: «Dios te quiere como eres, pero te sueña mejor».

Tuvo también palabras de denuncia ante el drama que sufren muchas personas, el drama migratorio que el Papa nos recordó desde Las Palmas de Gran Canaria y que debe promover un verdadero examen de conciencia en las naciones de origen y en los países de tráfico y de acogida. Denunció con firmeza las redes criminales, así como las actitudes de personas que rechazan o criminalizan a aquellos que vienen de lejos. Nos recordó que de una forma u otra todos somos migrantes, peregrinos hacia la Casa del Padre.

Finalmente, renovando el compromiso de la Iglesia y los cristianos hacia los colectivos más

desfavorecidos nos recordó en la iglesia de San Agustín, en Barcelona, que «la caridad evangélica, fundada en Jesucristo y alimentada por su amor, da forma e identidad a la vida personal y comunitaria de todo cristiano». Nos invitó a ser testigos creíbles de la esperanza cristiana precisamente a través del servicio a quienes viven en condiciones de precariedad, en la marginación o en medio de todo tipo de fragilidad. Y para ello hizo un llamamiento a la conversión a través de nuestra mirada, y la misericordia debe empezar con gestos pequeños y de proximidad. Ellos son miembros de nuestra familia como nos recordó también desde Las Palmas de Gran Canaria, «la acogida del migrante no puede ser algo secundario ni delegado únicamente en algunos voluntarios». Es tarea y misión de toda la comunidad cristiana.

Que nuestra mirada hacia los hermanos nos acerque cada vez más a la mirada de Dios para que, alzando la vista hacia Él, sepamos mirar como Él a todos nuestros hermanos, todas las situaciones de sufrimiento que hay en nuestro mundo.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

